

Anmeldelser.

Oluf Lundt Bang, *Livs Minder*. Udgivet af Vilhelm Maar. Kbhvn. 1929. (XLVII + 400 S.). (Nyt Nordisk Forlag).

Et Memoireværk af en højst usædvanlig Karakter er det i Overskriften nævnte Arbejde. Oluf Lundt Bang (1788—1877) var ikke blot en fortjent Videnskabsmand og Universitetslærer og en højt skattet Huslæge i det gamle København, men tillige en Mand, der Livet igennem i Tide og Utide yndede at give sine Følelser Luft i en omfattende Produktion af letflydende Rimerier. Intet Under derfor, at da han som gammel vilde nedskrive sit *Livs Minder*, han da valgte at gøre det i Versets Form. Desværre maa man sige, thi rent bortset fra, at Versene er daarlige og virker trættende at læse, har den poetiske Iklædning ikke været til Gavn for Indholdet. Man faar kun altfor ofte det Indtryk, at Forfatteren har maattet hugge en Hæl og klippe en Taa for at faa de historiske Realiteter til at føje sig ind i den digteriske Ramme. Baade Udvalget af det Stof, der er medtaget, og Fremstillingen af de enkelte Episoder i Bangs Liv har derved faaet et temmelig ujævnt Præg. Ofte affærdiger Forf. vigtige Begivenheder med nogle faa Linier, medens han omvendt kan udbrede sig med stor Vidtløftighed om uvæsentlige Ting, f. Eks. ikke synderlig interessante Rejseerindringer. Men selv fraregnet de Mangler, der skyldes den ejendommelige Form, kan man sikkert ikke tilkende Bangs »*Livs Minder*« en særlig udmærket Plads i vor Memoirelitteratur. Ganske vist indeholder de en Del Ting af Interesse til Belysning af en ældre Tids Forhold og Personligheder, men man kunde have formodet, at Bang, der som fremtrædende Embedsmand, som Videnskabsmand og ikke mindst som praktiserende Læge i tre-fire Slægtled havde haft en enestaaende Lejlighed til at træde i nær Forbindelse med næsten alle betydeligere Personligheder i Datidens København og med mangfoldige i Udlandet —, at netop han skulde kunne have leveret ganske anderledes værdifulde Bidrag til Forstaaelse af sin Tid, ikke mindst gennem Skildringer af de interessante Mennesker, han var kommet i Berøring med i alle Samfundslag. Naar dette ikke er blevet Tilfældet, er der forskellige Aarsager hertil. Først og fremmest maa det betænkes, at Bang var en meget gammel Mand — vistnok over 85 Aar —, da han til Dels i sønløse Nætter begyndte at nedskrive disse Vers og saaledes ikke helt kan have besiddet den Aandskraft, der var nødvendig for at løse en saadan Opgave paa tilfredsstillende Maade. Men den vigtigste Aarsag maa sikkert søges endnu dybere, i Ejendommeligheder ved Bangs hele Psyke. Den Overfladiskhed, som man oftere beskyldte ham for paa det videnskabelige Omraade, har aabenbart ogsaa været et gennemgaaende Træk ved hans rent menneskelige Personlighed. Han var vel et hurtigt og klart Hovede, men han besad kun i ringe Grad Evnen til at opfatte og gengive det karakteristiske ved Personligheder og Situationer. Man savner derfor i hans Memoirer ethvert Forsøg paa en psykologisk Indtrængen i de Mennesker, han omtaler, og en meget stor Del af, hvad han beretter, falder nærmest kun ind under det kuriøse Genre. Paa mange Steder i hans Bog mærker man desuden i høj Grad Sporene af det rastløse og forjagede, som skal have været saa ejendommeligt for Bangs hele Apparition. Næppe uden Grund kaldte Folkevittigheden ham »Dr. Immerfort.«

Medens man saaledes staar med stærkt blandede Følelser overfor Værdien af Bangs eget Værk, er det med ubetinget Tilfredshed, at man gør sig bekendt med Udgiveren, Professor, Dr. Vilhelm Maars Andel i Arbejdet. Teksten er behandlet med stor Omhu og Delikatesse, og det skyldes fremfor alt Udgiverens Indsats gennem Indledning og Kommentar, at Bogen trods alt maa regnes for en virkelig Berigelse af vor personalhistoriske Litteratur.

Interessant er Indledningen, hvori Prof. Maar giver en ret fyldig Udsigt over Bangs Liv, træffende karakteriserer hans Personlighed og peger paa den Plads, der i Lægevidenskabens Historie tilkommer denne »Hippokratiker«, og i den meget indgaaende Kommentar er der nedlagt Frugterne af overordentlig grundige Undersøgelser. Udgiveren er gaaet til Værks med den yderste Samvittighedsfuldhed, ingen Ulejlighed eller Bekostning er blevet sparet for saavidt gørligt at faa ethvert dunkelt Sted oplyst, foruden den trykte Litteratur — ofte af meget afsidesliggende Art — er talrige arkivalske Kilder blevet raadspurgt, og der er blevet rettet Henvendelser til mangfoldige Fagfolk og Private, der kunde formodes at sidde inde med Oplysninger, som Udgiveren ikke ved egne Kræfter mente sig i Stand til at fremskaffe. Disse Henvendelser har bl. a. affødt en vidtløftig Brevveksling over store Dele af Europa for at tilvejebringe Efterretninger om de talrige udenlandske Læger, Oluf Bang paa sine mange Rejser var kommet i Berøring med, et godt Eksempel paa, hvor alvorligt Udgiveren har taget sig sin Opgave. Den rige Skat af Oplysninger, der er samlet i Kommentaren om de Hundreder af Personligheder, Bang nævner, udmærker sig ved stor Nøjagtighed, og der vil næppe være meget at rette eller tilføje. Paa Grund af det betydelige Arbejde, ikke mindst af personalhistorisk Art, som Udgiveren har ydet, vil Kommentaren sikkert blive raadspurgt af adskillig flere end dem, der blot ønsker at faa oplyst dunkle Steder i Bangs Tekst. Fremfor alt vil man her finde meget nyt af Interesse om forskellige Medlemmer af den berømte Bangske Slægt, og ved Hjælp af det gode Navneregister, Bogen er udstyret med, vil man let kunne finde sig til Rette. Overhovedet er der Grund til at fremhæve, at Udgiveren besidder megen Sans for Værdien af et virkeligt personalhistorisk Studium, og med fuld Ret peger han f. Eks. (S. XV) paa, at det »at skrive en bog om Oluf Bang set i forhold til sin slægt eller maaske hellere en bog om slægten Bang vilde være en stor og smuk opgave for den, der evnede at løse den«.

Enkelte Steder forekommer det Anmelderen, at Udgiveren næsten har gjort for meget ud af sin Kommentar. Det er saaledes tvivlsomt, om det var nødvendigt S. 266 at aftrykke hele Spisesedlen ved Middagen i Anledning af Bangs 50-Aars Jubilæum som Læge 1858, hvorved han dog blot opnaar at faa Læsernes Tænder til at løbe i Vand ved Tanken paa alle disse, nu forlængst forsvundne Herligheder. Andre Steder savner man en og anden Litteraturhenvisning. F. Eks. nævnes det S. XXV, at J. P. Mynster (i sine »Meddelelser om mit Levnet«) »med særlig pietet og forstaaelse« har skildret sit og Bangs fælles Barndomshjem. Det havde vistnok her været rimeligt at henvise ogsaa til Mynsters Ligtale over sin Stiffader F. L. Bang (Kirkelige Leiligheds-Taler II, 192—4), hvori der findes flere Udtalelser, som er ret ejendommelige, naar de ses i Sammenhæng med hans Skildring i Erindringerne. — I Kommentaren til S. 23, hvor Bang fortæller om, hvorledes Studenterne, der deltog i Københavns Forsvar 1807, hørte »mangt et opmuntrende Ord, som ogsaa paa Hiertet vi lægge«, af Biskop Balle, der gik rundt paa Voldene for at sætte Mod i Krigsfolkene, kunde man have ventet Henvisning til parallelle Beretninger herom af Jens Møller (Biskop Dr. Nicolai Edinger Balles Levnet og Fortjenester, 1817, S. 236), C. Hauch (Minder fra min Barndom og min Ungdom, 1867, S. 211) og Th. Overskou (Af mit Liv og min Tid, udg. af Robert Neiendam, I, 40). — Under Omtalen (S. 261) af Bangs Møde med den stærkt danskinter-

esserede paduensiske Professor Francesco Nardi, isvrigt en af de fornøjeligste Skildringer i Bogen, vilde der have været Grund til at gøre opmærksom paa, at Nardis Interesse for danske Forhold bl. a. har givet sig Udtryk deri, at han samlede og udgav en Fortegnelse over de danske studerende, hvis Navne og Vaabenskjolde er ophængt paa Universitetet i Padua (Nomina et inscriptiones Danorum academicis officiis in Universitate Patavina functorum, Patavii 1852).

Et enkelt Sted forekommer det mig, at Udgiveren har fortolket nogle Udtalelser af Bang urigtigt. I et særligt Digt (»1848«) taler Bang med temmelig behersket Glæde om Grundlovens Indførelse og ofrer i denne Sammenhæng — dog uden Navns Nævnelser — nogle Vers paa »de kiække Mænd, der trodsed den truende Mængde« ved at advare mod altfor overdrevne Forventninger om den Lykke, Frihedens Indførelse skulde bringe Danmark. Blandt disse skildrer Bang fem, hvoraf Nr. 2 beskrives paa denne Maade:

Den Anden Frihedens Forkæmper var
Ved Ordets Kraft og ved Snille,
Saa at dens Venner forened sig om
En Guldpoal ham at tilstille.

I Kommentaren til dette Sted (S. 257) siges det, at Bang her har tænkt paa Johan Christian Drewsen, og der henvises bl. a. til, at denne 1846 havde faaet overrakt en Gulddaase med sit Navn i Diamanter. Langt sandsynligere er det dog at tænke sig, at Bang har ment Tage Algreen-Ussing, der baade, skønt oprindelig liberal, stemte m o d Grundloven, og som faa Aar i Forvejen — som det udtrykkelig hedder i Verset — havde faaet skænket en *G u l d p o a l* til Tak for sit Arbejde i Frihedens Tjeneste. Denne Hædersgave var netop paa det omtalte Tidspunkt bestandig en Skive for »Korsarens« Vittigheder.

Bangs Karakteristik af Nr. 3, om hvem det hedder,
Den Tredie! ikke i Danmarks Land
En Ordets Tiener ham ligned;
For, hvad dem yded hans Læbe og Pen,
Ham Tusinder der velsigned,

menes at gælde H. N. Clausen. Det er dog ikke urimeligt at antage, at Bang hermed snarere sigter til J. P. Mynster, hvem han netop satte overordentlig højt som »en Ordets Tjener«, og hvis Holdning han fandt var blevet meget uretfærdigt bedømt (jvfr. S. 20. 128—9).

Efter Kommentaren følger et fyldigt Tillæg bl. a. indeholdende Brudstykker af nogle Prosaerindringer af Oluf Bang og nogle samtidiges Udtalelser om ham, saaledes en fint følt og smukt formet Skildring af hans Sønnesøn, den den Gang kun 22 Aar gamle Herman Bang, der ogsaa siden i flere af sine Digtværker rejste sin Farfader et skønt Mindesmærke. Hertil er der føjet en anselig Række Helsidesillustrationer, væsentlig Gengivelser af Portrætter af Oluf Bang. I Modsætning til Bogens øvrige nitide Udstyr lader Illustrationernes Godhed noget tilbage at ønske, og det vilde sikkert have været baade mere praktisk og mere smukt, om de store, temmelig klodsede Løbenumre under hvert Billede havde været erstattet af et Par Linier om, hvad de paagældende Billeder forestillede.

Hvorledes man end vil dømme om Værdien af Bangs Memoirer, saa vil der sikkert herske almindelig Enighed om, at Vilhelm Maars Udgave af dette Værk er et smukt Eksempel paa samvittighedsfuldt og kyndigt Udgiverarbejde. Ikke mindst paa Personalhistoriens Omraade er saadanne strengt metodiske Udgaver haardt tiltrængte.

Bjorn Kornerup.

I Slutningen af 1930 udkom der i New York en elegant udstyret Bog paa godt 300 Sider og med Titel »Fifty Years as Master Mariner« (50 Aar som Skibsfører).

Bogen indeholder Skibsfører Christen Julius Klitgaards Selvbiografi og er udgivet af hans Søn, Skibsinpektør i New York Carl Edlar Klitgaard, der ogsaa har formet Bogens sidste Del paa Grundlag af Faderens efterladte Optegnelser. Kaptajn Klitgaard var født i Blokhus 1835 som Søn af Købmand Carl Klitgaard og Hustru Christiane, født Brix, og Bogens første Afsnit omhandler hans Barndomsliv i det store Købmandshjem, der ogsaa er omtalt i Goldschmidts »Dagbog fra en Rejse i Vendsyssel og Thy«, i C. Hostrups »Fra vor Barndom og Ungdom« og flere Steder.

Særlig omtaler Klitgaard den store Skudehandel, der i forrige Aarhundrede dreves fra Blokhus, Løkken og flere Steder paa Norge og England, han beretter om Slavekrigen 1848, om de mange Strandinger, der da forefaldt paa Kysten, og om de Varsler, der som oftest gik forud for saadanne, og som navnlig hans Moder, »gamle Madam Klitgaard«, var følsom overfor.

Efter sin Konfirmation 1850 kom Klitgaard til Søs, og 1860 blev han Skipper paa Fuldriggeren »Benjamin Howard« af København, hvorefter han var Skibsfører indtil 1913, da han 78 Aar gammel gik i Land fra S/S »Henrik Pontoppidan« af København for at henleve Resten af sit Liv paa Landjorden. Han døde i Hellerup 1917.

I sit lange Liv havde han oplevet meget og været rundt om i Verden, han havde sejlet med kinesiske Kulier mellem Hongkong og St. Francisco, havde drevet Tuskhandel paa Sydamerikas Kyst og Hvalfangst i Nordhavet, været Fører af en russisk Bjergningsdamper og af en Slæbebaad paa Limfjorden; han havde sejlet med Faar og Heste mellem Irland og England og med Tømmer paa de kanadiske Floder o. s. v. I de livligt skrevne Erindringer omtales selvfølgelig en Mængde Mennesker, dels Bekendte fra Barndomstiden og Ungdomstiden i Vendsyssel (Frederik 7.; Skeel, Birkelse; Plesner, Langeslund; Hasselbalch m. fl.) og dels Danske og Udlændinge, som han havde truffet paa sine Rejser, bl. a. General Gordon og Stanley.

I en Del Aar boede Klitgaards Familie i Hals, senere i Newcastle og i Canada; hans 1. Hustru — Datter af Kaptajn og Hotelejer Jacob Larsen fra Antwerpen og Søkendebarn til Skuespillerinde Fru Oda Nielsen — var som oftest med paa hans Rejser, og Ægteparrets Børn fødtes for en Del rundt om paa Havene; K. havde nemlig Eksamen som Fødselshjælper.

Klitgaards Descendenter bor i Amerika, hvorfor Bogen er skrevet paa Engelsk; en Del Navne er blevet radbrækket, fordi Udgiveren ikke har kunnet læse den utydelige Haandskrift, og nægtes kan det heller ikke, at der i Beretningen om Barndommen findes nogle Erindringsforskydninger, men de har dog mindre at sige. Som Helhed set maa det siges, at Bogen, der findes paa Det kgl. Bibliotek og Centralbiblioteket i Hjørring, giver et interessant og fornøjeligt Billede af den gamle Skipper og af Sejlskibsfarten paa Verdenshavene.

C. Klitgaard.

Madame Juuls Stambok. Utgitt av Norske Selskab. Oslo 1911. Universitetsbibliotekar W. P. Sommerfeldt har for Norske Selskabs Medlemmer fremstillet en i de mindste Enkeltheder tro gengivet Reproduktion af den Stambog, Anna Catharina Juul, f. Praëms, den velkendte Værtinde i Norske Selskab, tog med sig til Minde om sine Venner i København, da hun 1792 flyttede til Norge. Den lille nydelige

Bog i det fint guldpresede Læderbind med Guldsnit og Futteral, og det originale Forsats med det smaablomstrede Tapetpapir er egnet til at hensætte alle med Tiden fortrolige i den rette Stemning. Udgiveren har forsynet Bogen med Indledning, Transkriptioner og personhistoriske Anmærkninger om alle de Personer, der har indtegnet sig. En Indvending af biografisk Art bør dog fremsættes. Den første Indtegnning henføres ganske rigtig til *Benedicte Martinette Radich*, gift med Administrator ved den grønlandske Handel, *Etatsraad Hans Leganger Wexelsen* (1755—1835). Det er ham, der har indtegnet sig paa sidste Blad og underskriver sig *H. Leg. Wexelsen*, af Udg. tydet som *Alex. [?] Wexelsen*. Endelig kan bemærkes, at den ellers saa smukt gennemførte Pastiche glipper paa to Punkter, det blændende hvide Papir og den i den ledsagende Text anvendte, moderne norske Retskrivning, f. Ex. ektemenn, geskjeften, der ikke staar godt til Indtegnningernes Sprogtone og Ortografi. Vi foretrækker den i *Karen Bach's* hyggelige *Hilsen* til det Norske Selskab 1931 (vedlagt Bogen) anvendte. *Anna Cathrine Praëm*, Datter af Provst, Konsistorialraad *Thomas Caisen Praëm* og *Anne Bagger*, blev døbt i Hjørdemaal 16. Febr. 1738, blev gift 1. Gang vistnok 1758 m. Præst i Nors *Hans Christian Begtrup*, f. $\frac{4}{8}$ 1703, begr. $\frac{11}{1}$ 1759 (gift 1° 15. Febr. 1730 m. *Berthe Kirstine Ohnsorg*, f. $\frac{11}{10}$ 1701 † $\frac{7}{2}$ 1758); 2° 29. Aug. 1766 m. Vinhandler *Niels Juul*, der 1762 boede Klædebo Kvarter 50 (nu Købmagergade 43, Nyrops Etablissement), var da ugift, havde en Svend, en Dreng og en Pige; Broderen *Jens Juul*, der havde været med von *Maltzahn* i Rusland, gik ham til Haande ved hans Vinhandel; Logerende: Amtmand *Fieldsted*, Bedemand *Jens Stauning* og Hustru *Maria Bryde*, Vintapper *Chr. Ulsøe* med Hustru og Søn *David*, 21 Aar. (Wiberg, II 459. Tilf. til *Lengnicks Stmt. Praëm* i Rigsarkivets Explr. Medd. af Hr. Arkivar *S. Nygård*. Extraskatten 1762, Klædebo Kvarter).

L. B.

Glahn-Samfundet har i Fjor og i Aar udsendt hhv. 3. og 4. Hefte af sine Meddelelser om Slægten. 3. Hefte indeholder nogle Nekrologer over afdøde Familiemedlemmer samt, hvad der har mere almen Interesse, »Adam Wilhadt Glahn (1775—1863): Fragmenter af mit Liv, et Udkast til en Selvbiografia», en Afhandling af *Hans Egede Glahn* og *Pastor Poul Egede Glahn* og »Domprovsten i Roskilde« *J. M. Hertz* samt et Brev fra tysk General-løjtnant *Hans Glahn*, der, endnu dog forgæves, har arbejdet paa at finde Sammenknytningen mellem den danske og den tyske Familie *Glahn*. 4. Hefte indeholder en Række Uddrag af Digteren *Ingemanns* Levnedsbog vedrørende Familien *Glahn*, en Nekrolog og en Række Familiemeddelelser. Det, der giver de to Hefter deres største Værdi, er imidlertid det i 3. Hefte paabegyndte og i 4. Hefte fortsatte Afsnit: »Professor *Henrik Christopher Glahns Breve*«, af hvilke der nu er trykt to Ark, og som det er Meningen at fortsætte. Denne Publikation er selvstændigt pagineret og vil saaledes til sin Tid kunne udskilles fra de øvrige Meddelelser som en selvstændig Bog. Der er i de to Hefter saavel som i de foregaaende bragt et ikke ringe kulturhistorisk Stof, der har Betydning ogsaa udenfor den Kreds, *Glahn-Samfundets* Medlemmer, for hvilke det i første Række er bestemt. Det vilde være ønskeligt, om andre af de, forøvrigt kun faa, Slægtssammenslutninger herhjemme vilde følge *Glahn-Samfundets* Eksempel og udgive lignende Publikationer, der tjener det Formaal: ved Udgivelse af slægtshistoriske Meddelelser at fæstne og styrke Familiefølelsen.

Comte de Saint-Priest, Mémoires. I. Règnes de Louis XV et Louis XVI. II. La Révolution et l'Émigration. Publiés par le baron de Barante. Paris, Calmann-Lévy. Paris 1929.

François Emmanuel Guignard Greve de Saint-Priest fødtes 1735 i Grenoble, tjente i den franske Hær under Ludvig XV., blev 1763 Gesandt i Lissabon, var 1768—85 Ambassadeur i Konstantinopel, 1787 i Holland, blev i Dec. 1788 Medlem af Konseillet med Titel af Statsminister uden Portefeuille, afskediget sammen med Necker 12 Juli 1789, fulgte Ludvig XVIII til Blankenburg og Mitau som Husminister og Gesandt ved flere Hoffer indtil 1808. Udnævnt til Pair af Frankrig døde han i 1821. Hans Mémoires sur l'Ambassade de France en Turquie et le commerce des Français dans le Levant er udgivet 1877 af Charles Schefer. Saint-Priests Livserindringer, der nu har set Lyset, er af megen Værdi for Tids- og Personhistorien.

Et Brev fra Grevinde Charlotte Schimmelmann af 30 Nov. 1791 beretter om Grev Saint-Priests Besøg i København. Hun skildrer ham som en elskværdig og fordringsløs, behagelig og behersket Mand og Tilhænger af sin Ven Neckers System. Skønt nær de treds Aar vilde man paa Grund af hans store Livlighed kun anslaa hans Alder til fyrretyve¹⁾.

Om sit Ophold i København beretter Saint-Priest følgende:

»Kong Ludvigs Gesandt her paaStedet var en Baron de la Houze²⁾, Gascogner i Ordets hele Betydning og hvis latterlige Depecher ofte havde moret os i Kongens Statsraad. Han havde kort før faaet et Slagtilfælde og kunde ikke møde ved Hoffet. Jeg maatte derfor ty til den spanske Gesandt for at blive præsenteret for Kongen og den kongelige Familie. Kongen var afsindig og blandede sig overhovedet ikke i Statssager, undtagen at han underskrev de Beslutninger, der toges i Statsraadet under Forsæde af hans Søn Kronprinsen, hvis Kontrasignatur udkrævedes til Bekræftelse af Faderens Underskrift. Da jeg blev præsenteret for Kongen, lo han mig efter Sædvane op i Ansigtet og sagde ingenting. Jeg blev bedt til Aften ved Hoffet og anbragt ved det Bord, hvor Kongen havde sit Spilleparti, uden at skænke dette mindste Opmærksomhed. Enkedronningen spillede Kortene for ham. Han rejste sig tredive Gange under Spillet. Ved Souperen foretog han sig intet mærkeligt. Jeg har set ham flere Gange i Theatret, hvor han havde for Vane at gaa op og ned i Baggrunden af Logen, som om han stod paa Vagt. Min Præsentation for Kronprinsen vilde være gaaet af i største Tavshed, hvis jeg ikke var bleven forberedt paa at skulle regne dermed. Frankrigs Anliggender, som jeg bragte paa Bane, var min Tilflugt; Kronprinsen viste liden Interesse herfor, hele hans Politik bestod i at hævde en absolut Nevtralitet. Denne middelmaadigt begavede Prins, komisk af Udseende, beskæftigede sig meget med at plage sine Tropper ved idelige Exercitser. Hans Førsteminister Grev Bernstorff var en meget oplyst Mand, et Arbejds menneske og stor Støtte for Danmarks Nevtralitet. Jeg havde flere politiske Samtaler med ham. Han var af Naturen meget talende og det var ham kært at diskutere. »Kongen af Sverige«, sagde han en Dag, »er en saare ubehagelig Nabo, han finder Sverige altfor ubetydeligt for sine Talenter og har travlt med at forstyrre vor Fred og Ro«. »Norge« sagde han en anden Gang, »øger Danmarks Magt, men ikke dets Indtægter, thi Hs. Maj. har ikke den ringeste Indtægt derfra«.

Af Interesse er ogsaa Omtalen af Saint-Priests Besøg hos Bernt Anker (Navnet læst Aaker) paa Moss.

L. B.

¹⁾ Efterl. Pap. fra den Reventlowske Kreds IV, 124.

²⁾ Ib. II 40; III 102, 203, 413

Smaa Meddelelser.

I »Tidens Tegn«s Kronik har Legationsraad Jens Bull nyligt skrevet om »Norsk Slekthistorie« i Form af en Anmeldelse af Norsk Slekthistorisk Tidsskrifts 2. Bind, der, efter Forf.'s Mening desværre ikke indfrier de Løfter, som 1. Bind gav. Det forekommer ham uheldigt, at fylde 48 Sider med »Tosemordet, aktmessig belyst« og 10 Sider med en »Mordsak i Norderhov 1662« i Lighed med den i 1. Bind optagne, »Den store processen mellem kanselliråden på Berge og gæstgiverkonen på Bersager«, der fylder 56 Sider. »Tidsskriftet skal ikke i første Række befatte sig med uopklarte Mord og Skandalprocesser«, siger Hr. Bull, der ogsaa klager over, at man i Rubrikken »Spørgsmål og Svar« finder de stadige Spørgsmaal fra »Peder Syv« — »denne besynderlige herre, som spør jevnt og trutt i hvert hefte, men aldri om andet, enn det arkivar Finne-Grønn straks kan svare paa«. Registret til 2. Bind siges at være saa mangelfuldt, at det burde rettes og trykkes om, da det ser ud til at den, som har udarbejdet det, »helt har hoppet over side 296—99 i 2. Bind«.

Endelig klager Anm. over, at den norske slægtshistoriske Forening, der tæller 750 Medlemmer, »over dobbelt saa mange som den tilsvarende danske Forening«, kun udgiver et Bind hvert andet Aar, altsaa kun Halvparten. Men det er en stor Trøst for »Legasjonsraaden«, at »det norske tidsskrift — det må riktignok indrømmes, er adskillig bedre enn det danske«.

I tilknytning til herr Adolf Lomholts artikel om slegten Lomholt-Lumholtz i sidste hefte av tidsskriftet, tillater jeg mig at nævne at titulær biskop Nicolai Lumholtz i sine optegnelser — gjengit av arkivar Thomle i nærv. Tidsskr. 8 III 219 fig. — oplyser at hans far, bokholder m. m. Niels L. var født i Vejlbj ved Fredericia 1688. Denne oplysning nævnes ikke av herr Lomholt, i hvis slutningsrække den forøvrig passer vel ind som et ikke uvæsentlig ledd.

Jørgen Gloersen.

Af Indholdet af de Tidsskrifter, der udgives af genealogiske Selskaber, med hvilke Samfundet staar i Bytteforbindelse, fremhæves for afvigte Aar 1930 følgende Bidrag:

Zeitschrift der Zentralstelle für Niedersächsische Familiengeschichte, Hamburg. 1. Hefte. Karl Nissen, Familie Augustiny (forts. i 2. H.). Esmarch, Schleswig-Holsteinische Begeriden. 3. H.: Zusammenstellung mecklenburgischer Familiengeschichten ved C. L. Wunderlich. 5. H.: H. Koch, Die Stammbücher und Justizprotokolle der alten holsteinischen Regiments-Archive 1747—1803. — 6. H.: Th. O. Achelis, Schleswig-Holsteiner auf der Univ. Jena 1558—1850 (forts.). 12. H.: H. Heimann, Die Familiennamen in den Schleswiger Hauskatastern von 1656, 1712 u. 1735. — Et Vidnesbyrd om den Interesse, hvormed Zentralstelle følger med i dansk genealogisk og personalhistorisk Literatur, kan anføres, at Fru Hildegard von Marchtaler har udarbejdet og indlemmet i Selskabets Bibliotek: »Personen-Verzeichnis zur Genealogie der Rantzaus in Danmarks Adels Aarbog«. Selskabets Medlemmer mødes hver Torsdag, foruden Mødeaftenerne i sit »Stammlokale«, Klosterburg, Glockengiesserwall i Hamburg. Noget lignende kunde næppe tænkes i København.

Zentralstelle für Deutsche Personen- und Familiengeschichte (Leipzig) har som 42. Hefte af sine Meddelelser

udgivet *Familiengeschichtliche Bibliographie 1929*. Opmærksomheden henledes paa det i Zentralstelles Forlag udgivne, maanedligt udkommende *Familiengeschichtliches Such- und Anzeigebblatt*.

Klubben »Familiengeschichtlicher Abend«, stiftet 1928, har udsendt en Beretning om sin Virksomhed i afvigte Aar, som viser, at Interessen for slægtshistoriske Studier i langt højere Grad er til Stede i Tyskland, end herhjemme. En Oversigt over de Emner, der har været omhandlet paa Klubbens maanedlige Sammenkomster, opfordrer stærkt til Efterfølgelse for vort Samfund, hvis Bestyrelse gerne imødeser Forslag i saa Henseende fra de ærede Medlemmer. De to à tre Mødeaftener, der aarligt har været afholdt i Samfundet i de sidste Aar, tyder paa, at Interessen for slige Sammenkomster ingenlunde savnes.

Som i de foregaaende Aar har »Familiengeschichtlicher Abend« i Løbet af 1930 foranlediget afholdt Kursus i Vejledning for slægtshistoriske Forskere, hvortil Adgangen har været fri for alle. Med en Uges Mellemlum er der holdt følgende Foredrag: Indledning til det familiehistoriske Studium (med Lysbilleder). — Stamtavlen — Anetavlen (begge med praktiske Øvelser), — Vejledning i hvorledes man samler og ordner et Familiearkiv — og et Foredrag om Formaalet for slægtshistorisk Forskning (med Lysbilleder). Ved Kursus for Viderekomne (3 Foredrag) gaves yderligere Vejledning i Heraldik, Tydning af gamle Haandskrifter og Kronologi.

Af spredte Emner, der har været behandlet i Foredrag, fortjener at fremhæves:

Genealogernes Stilling til fantastisk Millionarv i fremmede Lande. — Synoptisk Udnyttelse af familiehistoriske Forskningsresultater. — De botaniske Navnes Betydning for Familiehistorien, med grafiske Fremstillinger i Lysbilleder. — Lysbilledkunsten i Familiehistoriens Tjeneste. — Drøftelse af det døde Punkt »the missing link« i den enkelte Families Historie. — Familiens Udvikling som sociologisk Problem. — Lensbøgerne som Kilde for Familiehistorie. — Meddelelser fra Medlemmer om Indtryk og Oplevelser af slægtshistorisk Art paa Rejser og Udflugter. — Udstilling af den senest udkomne genealogiske Literatur.

Om Sommeren foretager Klubben Besøg paa mindeværdige Steder og gamle Kirkegaarde. Antallet af samtlige Tilstedeværende ved Klubbens 12 Mødeaftener var ialt 594 mod 342 i Aaret 1929. De vejledende Kursus besøgte af 118 Deltagere.

Opmærksomheden henledes paa følgende, for nyligt udkomne Værker og Skrifter af racebiologisk Indhold.

Prof., Dr. Ludwig Schemann (Freiburg): Die Rasse in den Geisteswissenschaften. Studien zur Geschichte des Rassegedankens. I. Die Rassengeschichte in den Geisteswissenschaften (Allg. Teil). Die Ideengeschichte der Rassenkunde, 1928. II. Hauptepochen und Hauptvölker der Geschichte in ihrer Stellung zur Rasse. Kulturgeschichte der Rassenkunde, 1930. — Die Rassenfragen im Schrifttum der Neuzeit. Einzeldenker neuerer Zeiten über Rassenfragen. — Hvert Bind er afsluttet for sig og er enkeltvis til Købs, henholdsvis for 20, 18 og 20 Mark (J. F. Lehmanns Forlag, München).

R. Walther Darré: Das Bauerntum als Lebensquell der nordischen Rasse, 1926. Samme Forfatter: Neuadel aus Blut und Boden, 1930. Mensch-

liche Erblighedslehre und Rassenhygiene. I. Menschliche Erblighedslehre, forf. af E. Baur, E. Fischer og F. Lenz, 3 Oplag 1927. II. Menschliche Austese und Rassenhygiene (Eugenik), af F. Lenz, 3 Oplag 1931.

Hr. Bankdirektør, Dr. Ernst Wiedemann, Bayreuth, der tidligere her i Tidsskriftet har givet værdifulde Bidrag til Oplysning om tyskdanske Slægtsforbindelser, meddeler den ældste, ikke tidligere kendte Stamrække for Familien Grotum (Legatstifteren H. H. Grotum, hvis Fader var Overkøbmand i Aalborg Jens Nielsen Himmerich, antog sin Moders Stiffaders Slægtsnavn). Navnet er fordrejet af Groteohm (Grandonkel). Johann Groteohm levede 1550 i Rethern an der Aller som Skomager. Sønnen Albert kom 1578 til Hamburg og døde før 1611 som Tøjmager (Wandbereiter); hans Søn Albert d. y. drev samme Profession og døde c. 1655 i Hamburg; Sønnen igen, Heinrich (Grotum), der 1657 optræder som Arving efter Faderen, er identisk med den ovenfor nævnte, første af Slægten her til Landet indkomne Henrik Grotum (Tauber og Nielsen, Embeds- og Bestillingsmænd i Aalborg, 112 f.).

Joseph Bidoulac.

Spørgsmaalet om den under den franske Revolution til Danmark indvandrede og 1839 i København i en Alder af 65 Aar afdøde Sproglærer Joseph Bidoulacs Herkomst har tidligere været rejst, bl. a. i Persh. Tidsskr. (5 II 46). Den Interesse, der knytter sig til denne Mand, skyldes mest, at han er Svigerfader baade til Biskop Martensen og Digteren Welhaven. Forgæves har man raadspurgt den trykte Literatur, f. Ex. K. L. Martensens Livserindringer og Josepha Martensen, H. L. Martensen i sit Hjem (1916) og Erslews Forfatterlexikon, ejheller formaar Biskoppens Efterslægt (Familien Martensen-Larsen) at give Oplysninger i saa Henseende. En officiel Henvendelse i Sagen fra Hr. Diplomingeniør P. C. A. Martensen i Köln-Klettenberg, Hardtstrasse 21, har foranlediget mig til at anstille Arkivundersøgelser, hvis Resultater meddeles her.

Paa min Anmodning har Hr. Stadsarkivar, Prof., Dr. phil. F. Graef velvilligst tilstillet mig følgende Udskrift af Flensburg St. Marie Kirkes Vielsesprotokol: »1810, 26 Sept. Der Junggesell Joseph Bidoulac, franz. Sprachlehrer hierselbst, des zu Fechin [sic] im Nord Departement in Frankreich wohnenden Jean Bidoulac u. Marie Joseph geb. Pepin eheleiblicher Sohn getraut mit Momke Sorens, des weiland Tischlers zu Roepstedt Sören Sørensen und Botilla Maria geb. Jacobsen eheleiblicher Tochter. Im Hause laut Königl. Concession vom 6 Oct. 1810«.

Det franske Stednavn er sikkert forskrevet for Frétin, en By Sydøst for Lille. I en Ansøgning om den vakante Stilling som Lektor i Sorø, dat. 30 April 1821 (Universitets- og Skoledirektionens Sager, Pakke Diverse I 1, A-F, Rigsarkivet, efter velvillig Medd. af Hr. Førstebetjent C. Østergaard), anfører Bidoulac »maître des langues«, at han er »un Français qui n'a quitté sa patrie que pour se soustraire à la rage des Terroristes, depuis près de vingt ans domicilié dans les Etats de S. M.« Ansøgningen, der af Hensyn til hans fremrykkede Alder ikke bevilgedes, er vedlagt ialt 22 Anbefalinger fra Forældre, hvis Børn han har undervist, deriblandt den Deputerede Aagesen, der har kendt ham i 10 Aar som »en særdeles vakker Mand«, Etatsraad Bugge, hvis Døtre han har undervist, Prof., Dr. med. Herholdt, Kam-

merjunker C. E. von Kardorff, der i 2 Aar har været hans Elev, F. Liebenberg, hvis ældste Datter han har undervist i 2 Aar, F. Lowzow, der havde været hans Elev i 2 Aar, og Generalfiskal J. L. Rottbøll, i hvis Hus han har været Lærer og som bevidner hans Flid og Gaver til at undervise.

I Folketællingslisten for 1834, da han boede paa Kongens Nytorv (Nr. 212), har han selv anført sig og sin Husstand saaledes:

Joseph Bidoulac, fransk Sproglærer, 69 Aar; Momke Marie fød Sørensen, 51 Aar, hans Kone; Mathilde Adelaide Emilie Bidoulac, 24 Aar, hans Datter, for nærværende Tid Guvernante hos Grev Holstein paa Neversdorf; Josephine Marie Angélique Bidoulac, 22 Aar, for nærværende Tid Guvernante hos Kjøbmand Burchard i Drøbæk; Emile Edouard Gustave Bidoulac, 20 Aar, hans Son, Student; Virginie Henriette Constance Bidoulac, 17 Aar, hans Datter.

Sønnen og hans ugifte Søster udvandrede ifølge Hr. Ingeniør Martensens Opgivelse til Pernambuco.

Henrich Steffens' Grav.

Hr. Arkivar A. Holst Jørgensen har indsendt en af ham forfattet Artikel i Flensborg Avis for 11. Marts 1931, hvori han udtaler sin Beklagelse over at Henrich Steffens' Grav i Berlin henligger »i allerhøjeste Grad forsømt, fuldkommen glemt«. Graven findes paa Trefoldighedskirkegaarden i Bergmannsstrasse 39, Indgang overfor Posthuset. Midt i Baggrunden ses en Mindestøtte (poleret rød Granit) med Steffens' Reliefportræt i Profil og Indskriften: HENRICH STEFFENS VON SEINEN FREUNDEN. Foran Støtten to store, tykke, skraatliggende Tavler med fattige Vedbendrester omkring. De bærer Indskrifter over Henrich Steffens (1773—1845) og Hustru Hanna Reichardt (1785—1855), nu næsten ulæselige og begge stærkt medtagne.

Hr. Holst Jørgensen forespørger, om ikke litterært Interesserede fra de tre Lande, Steffens tilhører: Norge, Danmark og Preussen, burde træde sammen, for at værne hans Grav. Indsenderen udtaler sin Forundring over, at Steffens i Dansk biografisk Haandleksikon betegnes som ugift. Hvem der har beskæftiget sig blot noget med Litteraturen om Oehlenschläger og Rahbek, véd, hvad Hanna Reichardt betød for Steffens i deres Ægteskab (se bl. a. P. H. Boye: Om K. M. Rahbeks Brevvexling, 1881, 48 ff.).

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

1.

Stochdorph.

Proviandforvalter Peder Rasmus Stochdorph blev 9. August 1715 troløvet i Aarhus med Malene Catharina Rhodia, hvis Fader var Præst i Aaby, senere Rektor i Aarhus, hvor han døde 1731. Stochdorph var fra April 1724 til Marts 1728 konstitueret Raadstue- og Byskriver i Aarhus. 1743 fik han Ansættelse paa et Skib »Justitia«, fra hvilket han 1747 blev afskediget paa Grund af Underbalance. Enhver Oplysning, der kan lede paa Sporet efter Stochdorps Herkomst og Forældre, modtages med Tak af

Frau Hildegard v. Marchtaler,
Hamburg, 39. Winterhuder Marktplatz 10.

2.

von Senden

Kaptein ved 1ste smaalenske inf. regiment Johan Christian von Senden var søn af løjtnant ved samme regiment Rudolph Christian von S. (død 1714), hvis far igjen sandsynligvis var en Hans (v. S.). Skanderborg i Jylland. (Se H. Sollied i N. Slekthist. Tidsskrift II 269 og III 51). — Nærmere oplysninger om Skanderborgeren Hans v. S. og hans slekt søges. — Da kapt. Johan Christian v. S. 1743 oplyser at hans »far og farfar har tjent Deres Kgl. Majestæter.....i Danmark« har Hans v. S. mulig været officer eller i anden offentlig stilling.

Hage.

Oplysninger søges ogsaa om Philip Hage, nævnt som løjtnant ved (norske) søndenfjeldske dragonregiment 1670—75, og død omkr. sidstnævnte aar. Han var g. m. Karen Jørgensdatter (Sparre), en datterdatter av Emmik Sparre til Vibygaard som døde ca. 1635. — Kan han mulig tilhøre samme slekt som den danske landøkonomiske forfatter Philip Hage (1796—1863)?

Stub.

Niels Stub, som 1570 blev lagmand i Oslo, var iflg. Huitfeldt-Kaas (i dennes utgave av Niels Stubs dagbøger s. VII) utvivlsomt dansk og antagelig kommet til Norge kort efter reformationen, mulig med en eller anden dansk adelsmand som foged eller skriver. E. A. Thomle antyder (i nærv. tidsskr. 2 III 300 anm.) at lagmanden kan være av »den Familie Stub, hvortil Borgmesteren i Viborg Peder Stub hørte«. — Kan nærmere oplysninger gis om dette?

Jørgen Gløersen,
ingeniør, Hønefoss.

3.

Iuell.

Interessert i min slægts historie tillater jeg mig at forespørre om noen oplysninger angaaende eventuelle publikationer om familien Iuell i Danmark. — Min slægt kom til Norge i begyndelsen av 1600 tallet, og en fjerhet av dens representanter var embedsmænd. Min stamfar, Christian Iuell, var saaledes kongens fogd i Østerdalene etc. Der foreligger en trykt stamtavle over den norske familie Iuell, som jeg har, derimot har det, saavidt mig bekjendt, ikke lykkes at etablere forbindelsen med den danske familie Iuell (Iuel) ihvorvel man mener at den første norske Iuell var født i Danmark.

Kunde noen gi mig oplysninger der kunde tænkes at være av interesse angaaende publikationer vedrørende familien Iuell (Iuel, Juel, Juell), vilde jeg være meget forbunden.

Ragnar Iuell,
Kontorchef.

26 rue de la Pepiniere, Paris.

Svar.

(7. VI, 204).

Fra Overretssagfører A. Juel, Drammen, er der indløbet følgende Meddelelse til Spørgeren:

I anledning av Deres spørgsmål i Personalhistorisk Tidsskrift for 1921 side 205 og svar herpå i det idag mottagne hæfte av nævnte tidsskrift s. 225 kan jeg yderligere meddele Dem følgende oplysning om Niels Basses datter Caroline Andrea Basse, der nu opgives at være født på Føhr antagelig ca. 1784. Hun var antagelig i Danmark før 1817 g. m. boktrykker Frederik Carl Ferdinand Rode, f. antagelig i Danmark ca. 1789, død i Bergen $12/6$ 1834 45 år gammel av tæring efter længere tids sygdom.

Hvem Rode var søn av ved man ikke, men dette vil antagelig kunne oplyses, hvis man kunde finde hans vielse i Danmark. Idet jeg henviser til Drammens jubilæumsbok: »Drammen 1811—1911« s. 251—68, skal jeg oplyse, at Rode $25/8$ 1815 fra Randers til det norske justitsdepartement indsendte en ansøgning om tilladelse til at anlægge et boktrykkeri i Drammen, der blev ham indvilget ved kgl. res. av $22/9$ s. å. Her i byen startet han så Drammens første avis »Drammens Tidende«, der utkom med sit første no. $21/11$ 1816, som han selv redigerte til $1/1$ 1833, da den gik ind. Han reiste så til Bergen, hvor han $31/10$ påbegyndte utgivelsen av »Den Bergenske Mercur«, der blev avbrudt ved hans død. Drammens Tidende findes komplet på Universitetsbiblioteket.

Her i Drammen bodde altså Rode 1816—33 og hadde følgende barn: 1) Albertine Cathrine Dorthea, døpt $27/11$ 1817, død i Bergen $1/1$ 1842, da moren, som dengang levede, undertegnet dødannoncen. 2) Nicoline Frederikke Augusta, f. $27/1$ 1819. 3) Søren Emil, f. $27/3$ 1820 og 4) Hansine Charlotte, f. $14/5$ 1822. De 3 sidstes skjæbne ubekjendt.

Fru Rode er antagelig død i Bergen efter 1842, hvis hun ikke er vendt tilbake til Danmark. Hvis De skulde finde noget yderligere om Rode eller hustru vilde jeg sætte pris på underretning herom.

Saavidt Overretssagfører Juel. Fra Arkivar S. Nygård har jeg modtaget følgende Oplysning: Bogtrykker i Drammen Carl Frederik

Rohde, 26 Aar gl., viedes $\frac{16}{8}$ 1816 i Hjemmet i Nebsager til Præstens Datter Caroline Andriette Basse, 28 Aar gl. Hvor og naar R. var født, kunde Arkivaren intet oplyse om.

E. Juel Hansen,

Sparekasseassistent, Ny Vestergade 21, Odense.

(9. III. 223).

Anna Giise (Giese) Buchof (Buchoff) er døpt i Bergens Domkirke 14. novbr. 1760, datter av skipper Isach Hansen Buchof og Harmiche Moritz.

Skipper Isach Buchof er født i Bergen 1720, døpt i Domkirken $\frac{8}{3}$. Borgerskap 29 december 1750. Gift sammesteds $\frac{1}{3}$ 1756 med Harmiche Moritz f. Bergen 1731, døpt $\frac{27}{12}$, † der $\frac{18}{3}$ 1811, datter av gjæstgiver på Kalfaret Claus Moritz og Berte Aasmundsatter. Claus Moritz var igjen søn av en indvandret tysker, Hermann Moritz, som en tid var møller på Möllendal ved Bergen, hvor han også blev gjæstgiver. Han døde i »Det tyske Fattighus« i Bergen 1746 og blev begravet i St. Marie Kirke 11. august. I sine yngre dage var han knyttet til »Det tyske Kontor« i Bergen, hvor han bl. a. var handelsforvalter i Bugården, i 1691 i Stuen no. 5 i Solegården og i 1696 i Stuen no. 1 i Leppen. Til Möllendal kom han ved å inngå ekteskap med møller og gjæstgiver Johan Bucholdts enke Anna Danechen, med hvem han blev gift mellem årene 1696 og 1700.

Isach Buchof var søn av bakermester i Bergen Hans Buchof, f. Bergen før 1700. Gift der 1719 med Agnete Caspersatter Nævermann. Borgerskap 12. juni 1719. Hans Buchof var igjen søn av bakermester i Bergen Isach Buchof († 1729) og 1ste hustru Sophia Jønsdatter Paust († 1705). Borgerskap 17. decbr. 1694. Hans far igjen var Hans Buchof, der var indvandret til Bergen fra Wismar. Han var og baker i Bergen, hvor han tok borgerskap 6. juni 1654. Han var g. m. Anne Jacobsdatter Brandt.

Skifte efter Isach Buchof avholdtes i Bergen $\frac{2}{6}$ 1769 og avsluttedes $\frac{2}{8}$ 1771. Han var død under reisen med sit skib »Anna Beatha« i Calais. Hans arvinger var enken Harmiche Moritzdatter og deres fælles avlede 5 døtre: Anna Sophia, 12 år, Clarche Birgithe 11 år, Anna Giise 10 år, Agnethe 6 år og Anna Moritz 4 år. Boets aktiva var 1890 rdr. og gjælden 1139. Til arv 751 rdr. Han eiet $\frac{1}{3}$ part i sit førende skib. De andre $\frac{2}{3}$ parter eiedes av rådmand Moe i Christianssand. Desuten eiet han hus i Bergen.

Familienavnet Giese i Anna Buchofs navn kommer av at hendes mors far Claus Moritz hadde en søster Anna Margrethe Moritz, der i 1732 blev gift med møller og gjæstgiver på Möllendal Jacob Jacobsen Giese, hvis far og farfar også hadde vært møllere på Möllendal.

Endvidere kan meddeles, at i A. M. Wiesener's »Dødsfald i Bergen« S. 199 anføres:

Petersen, Anna Gise, f. Buchoff, f. Bergen $\frac{10}{12}$ 1760, † $\frac{16}{7}$ 1831, 70 aar gl., bebodde sin eiendomsgaard i Skudesnæshavn i 43 aar, levet de 2 sidste aar i Bergen. $\frac{12}{2}$ 1786 g. m. avd. skibsfører Jonas Kirsebom Pettersen, 5 sønner, 5 døtre, 16 børnebørn, hvorav 12 lever. Averteret av sønnen Isach Pettersen.

Sammesteds:

P e t t e r s e n, J o n a s, † Skudsnæshavn $15/3$ 1814, 52 aar. 27 aar g. m. gjenlev. enke A. G. f. Buchoff, 10 børn, hvorav 3 død.

Jonas Kirsebohm Petersen, Skudsnæs, borgerskap som skipper i Bergen $17/7$ 1792.

Anna Giese Buchof's Søster Cl a r c h e B e r g i t h e B u c h o f f har antagelig været gift med en bror eller slegtning av Jonas Kirsebom Pettersen. Hendes dødsfald findes anført i nævnte »Dødsfald i Bergen« saaledes:

P e t t e r s e n, C l a r c h e B e r g i t h e, f. Buchoff, † $17/2$ 1792, 33 aar 5 maan. 1 dag.

Jonas Kirsebom Pettersen er vistnok søn av handelsmand Carsten Petersen i Skudsnæshavn, gift ca. 1750 med Margaretha Kirsebom Krag. Se slegten Kielland.

Bergen $21/4$ 1931.

A. M. Wiesener,
Bibliotekar, Bergen.

Regnskab for Aaret 1930.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Saldo, overført fra Regnskabsaaret 1929.....	868. 14	Honorarer for Bidrag til 1.—4. Hæfte.....
Bidrag fra den danske Stat.....	700. 00	1,155. 00
Bidrag fra Julius Skrikes Stiftelse.....	200. 00	Trykning.....
Udtr. 5 pCt. amort. dansk Statsobligation af 1919.....	500. 00	3,218. 03
Indbetalt for Trykning af Familien Edingers Stamtavle..	150. 00	Tryksager.....
Indvundne Renter.....	110. 39	136. 10
Medlemskontingent.....	3,968. 00	Porto.....
Salg af Bøger: Den danske Lægestand m. m.	23. 50	149. 22
		Kongering til Dansk-historisk Fællesforening.....
		10. 00
		Omkostninger ved Møderne ²⁰ / ₃ og ¹ / ₁₃ 30.....
		211. 85
		Repræsentationsudgifter.....
		50. 00
		Indkøbt Kr. 700. 00 ⁴ / ₂ pCt. Vest- og sønderj. Kreditf. Oblig.
		659. 35
		J. H. Schultz's Kommission.....
		500. 87
		Saldo, overføres til næste Aar.....
		429. 61
	6,520. 03	6,520. 03

Samfundet ejer den 31. December 1930, foruden Kassebeholdningen Kr. 429. 61, som indestaar i Københavns Handelsbank, Kr. 1,000. 00 4 pCt. jydsk Landkreditf. Obligation, testamentarisk Gave fra Hds. Maj. Enkedronningen, Kr. 200. 00 5 pCt. amort. danske Statsoblig. af 1919, samt Kr. 700. 00 ⁴/₂ pCt. Vest- og sønderj. Kreditf. Oblig.

Kjøbenhavn, den 17. Februar 1931.

O. H. Clementsen.

Ovenstaaende Regnskab har vi gennemgaaet og sammenholdt med de os forelagte Bilag, og vi have intet fundet at erindre. Formuen har vi befundet at være tilstede.

L. Bie.

Stefan Hetsch.

Medlemmer af Samfundet kan ved direkte Henvendelse til *Kraks Legats Kontor*, Nytorv 17, Kjøbenhavn K. erholde *Kraks Blaa Bog* for 11 Kr. (halv Bogladepris).

Samfundet ser sig ikke i Stand til at tilstille Bidragydere Særtryk. Hvis saadanne ønskes, maa Aftale træffes direkte med J. H. Schultz A/S Universitetsbogtrykkeri, Niels Juels-gade 12, Kjøbenhavn K., inden 14 Dage efter Hæftets Modtagelse.

Medlemmer af Samfundet kan erhverve:

DR. K. CAROE:

DEN DANSKE LÆGESTAND I—V.

I. Doktorer og Licentiater 1479—1788.

II. Kirurger. 1738—1785.

III. Den danske Lægestand 1786—1838.

IV. Den danske Lægestand.

Supplementsbind til 7. Udg. (Læger, der har taget Eksamen efter 30. Januar 1838 og er døde inden 1. Januar 1901.)

V. Supplementsbind til I—IV.

for 8 Kr. Bind I—IV enkeltvis à 1 Kr. 50 Øre. Bind V 2 Kr.

Prisen for Ikke-Medlemmer er 12 Kr. Enkelte Bind 3 Kr.

HENRY BRUUN:

DANMARKS AMTSFORVALTERE 1660—1848

for 3 Kr. Prisen for Ikke-Medlemmer er 5 Kr.

FRITZ JÜRGENSEN WEST:

DE KONGELIGE AMTMÆND I HERTUGDØMMET

SLESVIG 1660—1864

for 1 Kr. 50 Øre. Prisen for Ikke-Medlemmer er 3 Kr.

samt

INDHOLDSFORTEGNELSE

TIL PERSONALHISTORISK TIDSSKRIFTS

FØRSTE 50 BIND

I. Række 1.—9. Række II 1880—1929

for 2 Kr. Prisen for Ikke-Medlemmer er 3 Kr.

Henvendelse sker til A/S J. H. Schultz Forlagsboghandel, Havne-gade 15, Kjøbenhavn K.

Kaptajn HECTOR BOECK:

**Personalfortegnelse over Officerer m. fl.
ved Jydske Regiment til Fods, Fyenske Infanteriregiment
og 12. Bataillon 1679—1929.**

Med biogr. Notitser, over 1500 Personer.

Kr. 5.—

12. Bataillons Historie 1679—1929.

Med over 200 Illustrationer og mange Biografier.

Kr. 15.—

GYLDENDAL

*Faas i Bogladerne samt ved Betaling i maanedlige Afdrag gennem Forf.,
I. E. Ohlsensgade 14, Kbhvn. Ø., Tlf. Øbro 2637 u.*

I Kommission hos WILH. TRYDE er udkommen:

TH. THAULOW:

EN DANSK-NORSK SLÆGT FALCK

Pris Kr. 6.—
